

til Politimester i Fremtiden helst bør ske fra Fuldmægtigstillingerne, saaledes at man sikrer sig, at de Mænd, der udnævnes til Politimestre, har forudgaaende praktisk Uddannelse. Det er ligeledes i Forstaaelse af det berettigede i Kravet om en praktisk politimæssig Uddannelse af enhver, der ønsker at gøre Karriere i Politiets Tjeneste, at man har foreslaaet, at Fuldmægtigene skal have forrettet praktisk Polititjeneste inden deres Ansættelse. En Undtagelse fra disse Bestemmelser har Flertallet dog ment at kunne gøre overfor de Politifuldmægtige, der ved Lovens Ikrafttrædelse allerede i et vist Antal Aar har været ansatte som Fuldmægtige.

Da den her foreslaaede Lov stiller strengere Eksamenskrav end den nugældende, og da man har anset det for ubilligt ubetinget at udelukke de af de nuværende Politifuldmægtige, der ikke opfylder disse Krav, fra at opnaa Statsansættelse, har man foreslaaet en Bestemmelse, hvorefter de Politifuldmægtige, der forinden den nye Lov træder i Kraft, har været ansat i deres Stillinger i mindst 5 Aar og desuden kan dokumentere at have faaet en vis praktisk Politiuddannelse, skal kunne statsansættes, selv om de ikke opfylder de i nærværende Lovforslag anførte Eksamensbetingelser, ligesom de fremdeles vil kunne konstitueres som Politimestre paa eget Ansvar.

Da de juridisk uddannede Fuldmægtige flere Steder kun anvendes lidet til egentlig Polititjeneste eller til at repræsentere Anklagemyndigheden i Retten, men sættes til Udførelse af forskellige Arter Kontorarbejde, der ligesaagodt og langt billigere vil kunne udføres af kontormæssigt uddannet Personale, har Flertallet anset det for rettest at trække visse Hovedlinier op for Fuldmægtigenes Arbejde, der retteligst bør bestaa i at være Politimestrene til Bistand med Straffesagernes Behandling, derunder Møder i Retten under Forundersøgelser og som beskikkede Anklagere, samt med *Ledelsen* af Politikontorenes daglige Forretninger. I øvrigt forudsættes det, at man til en vis Grad vil kunne supplere Politifuldmægtigene ved at ansætte Sekretærer hos Politimestrene, hvorved der gives unge juridiske Kandidater Lejlighed til at sætte sig ind i Forretningerne med senere Ansættelse som Politifuldmægtige for Øje. Herved vil ogsaa økonomisk set en Del være vundet, idet saadanne Sekretærer ifølge Tjenestemandslovens § 457 er i en lavere Lønningsklasse end den, Fuldmægtigene vil kunne anbringes i.

Til § 112.

Ligesom kommunale Politibetjente og Betjente i Statspolitiet nu først fast ansættes efter en vis Prøvetid og en vis Uddannelse paa Politiskolen, jfr. henholdsvis den i Henhold til Retsplejelovens § 116, sidste Stk. udstedte Bekendtgørelse Nr. 170 af 15. April 1920 og Instruks for Statspolitiet (Nr. 697 af 30. December 1919) § 4, 2. Stk. samt Tjenestemandslovens § 465, 2. Stk., stilles disse Krav ogsaa efter nærværende Forslag. Medens denne Prøvetid almindeligvis ikke bør strække sig udover 2 Aar, finder man, at den i ovennævnte Bekendtgørelse og Instruks for Statspolitiet indeholdte Bestemmelse om, at Justitsministeren i særlige Tilfælde kan tillade en længere Prøvetid, bør opretholdes, idet der kan tænkes Tilfælde, hvor en Prøvebetjent paa Grund af Sygdom eller anden ham utilregnelig Aarsag ikke har kunnet passe sin Skolegerning eller sin praktiske Polititjeneste, og hvor en ubetinget Bestemmelse om Prøvetidens Varighed vilde kunne virke ubillig.

I Retsplejelovens § 116, 2. Stk. kræves til Ansættelse som kommunal Betjent en Alder af 22 Aar og i Tjenestemandslovens § 465, 2. Stk. til Ansættelse som Betjent i Statspolitiet en Alder af 25 Aar, og for begge Politikorps Vedkommende kræves, at de paagældende som Regel ikke maa være over 35 Aar. Her foreslaas til Ansættelse paa Prøve en Alder af 25 Aar, idet man ikke finder det heldigt, at der til Polititjeneste anvendes for unge Folk. Omend det i flere Henseender vilde være hensigtsmæssigt at stille det Krav